

Landet saa vigtige Sag. Foruden alt dette have Foreningerne paataget sig mange andre Opgaver, der maaske ikke i Vigtighed kunne maale sig med de nævnte, men for øvrigt ikke ere af saa ringe Betydning, heller ikke økonomisk. Hvad Smørnoteringsagen angaar, have de jyske Mejeriforeninger ogsaa økonomisk støttet den ved et betydeligt aarligt Tilskud i Penge for at holde den nuværende Virksomhed i Gang. De have endvidere optaget saadanne Opgaver som Kontrolfyringen, hvorved de danske Mejerier og derigennem danske Andelshavere have sparet mange, mange Tusinder. Organisationerne faa dertil et lille Tilskud af Staten, men den vigtigste Del maa de selv betale. Fremdeles er der selve Malkesagen med Arbejdet for forbedrede hygiejniske Forhold i Staldene, en større Renlighed, bedre Lønninger for Malkerne. Det er en aldeles nødvendig Betingelse for, at Malkearbejdet kan højnes og blive bedre anset, at det bliver ordentligt lønnet. Og der maa vi huske paa, at Mejeriforeningerne ere en Arbejdsgiverorganisation, og at det jo ikke har ringe Vægt, naar man fra den Side tager et Arbejde op for at højne Lønningerne.

Jeg mener da, at det ikke er retfærdigt mod de jyske Mejeriforeninger saaledes uden Varsel, uden Grund og uden Forhandling at fratage dem de 1,000 Kr. til Hegelunds Løn. Naar Talen er om at yde Mejeriforeningerne Retfærdighed, saa ser det ud, som om Finansudvalgets Medlemmers Hjerter ere haarde som Sten, men naar Talen er om Husmændene, saa ser jeg, at nogle af dets Medlemmer i alt Fald blive saa lækre og søde, at man kan blive ganske rørt derved. Naar Talen er om et Arbejde, der tilsigter at skaffe Malkerne højere Løn, saa blive Finansudvalgets Medlemmers Hjerter stenhaarde, men naar Talen er om Statsfunktionærer og Lærere, hvis Indtægter ere fyrstelige i Forhold til Malkeres, saa ser jeg straks adskillige Medlemmer, der ikke vide, hvad Ben de skulle staa paa for at komme først med Kravet om højere Løn. Jeg vil dog haabe, at adskillige Medlemmer baade i og udenfor Finansudvalget og at ogsaa den højtærede Landbrugsminister, hvis varme Interesse for Landbruget, ogsaa Mejeribrugget, vi saa ofte have haft Lejlighed til at paaskønne, ville tage denne Sag under Overvejelse. Og jeg haaber, at selv om det ikke i Aften lykkes mig — det gør jeg mig ikke noget stort Haab om — at føre mit Underændringsforslag igennem, det saa ved Forhandling med de interes-

serede Organisationer maa lykkes at komme til en for Mejeriforeningerne tilfredsstillende Løsning af Sagen.

Endelig vil jeg gerne slutte med et Spørgsmaal til Landbrugsministeren angaaende Forholdet mellem Mejeriforeningerne og Staten. Naar nu Landbrugsministeren foreslaar en Nedgang i Tilskuddet til Hegelunds Løn paa 1,000 Kr., saa er det vel en Forudsætning, at de mange Forpligtelser — de 9 Punkter, jeg oplæste —, som Mejeriforeningerne i sin Tid maatte indgaa paa, samtidig hermed ere bortfaldne?

Pinstrup: Naar jeg har ønsket at udtale mig, er det særlig for at tale om Bevillingerne til Planteavl, til landøkonomiske Foredrag og ganske særlig Bevillingerne til Husmænd og Husmandssagen. Jeg ønsker at tale derom, fordi disse Spørgsmaal interessere mig, og fordi jeg gennem det Arbejde, jeg har gjort vedrørende disse Sager, mener at have noget Kendskab dertil. Og naar man interesserer sig for en Sag og tror at have nogen Forstand derpaa, mener jeg, det kan være Berettigelse nok til at tage Ordet. Der er endnu en Grund for mig til at udtale mig, idet jeg, som ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, i den senere Tid er bleven ret stærkt angrebet fra visse Hold. Navnlig have de radikale og socialdemokratiske Blade været ret stærkt ude efter mig. Jeg er ikke i Tvivl om, hvad Grunden er. Det har sikkert sin Grund i en vis Skuffelse over det Forslag, den højtærede Minister har stillet med Hensyn til Administrationen af Bevillingerne til Husmandsbrugets Fremme, og som jo er i ret nøje Overensstemmelse med den Indstilling, som Landboforeningernes Repræsentanter i det af ham nedsatte Udvalg have gjort, og hvortil jeg har sluttet mig. Det er, — det tror jeg, man kommer til fra alle Sider at erkende, — en retfærdig Ordning, der her foreslaas, og denne retfærdige Ordning gør, at man fra de Sider er bleven berøvet et godt Agitationsnummer, som man sikkert har sat stort Haab til.

Forinden jeg kommer ind paa selve Sagen, vil jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og navnlig det ærede Medlem for Ringsted (Zahle). Det var jo øjensynligt for ærede Medlemmer, der hørte det ærede Medlem for Ringsted tale, at han kun slet formaaede at skjule sin Ærgrelse over, at Sagen ligger, som den gør. Forklaringen